

Balada zimní o smutném osudu zdomácnělého divočáka

Ivo Jahelka

1. Na horské boudě tam, co je Kvilda,
pracoval v kotelně mladý muž Vilda,
veselou myslí oplýval stále,
žertíky, legrácky, no a tak dále,
ze všeho nejradši měl ale sázku,
sázel s kýmkoli o cokoli,
jednu tu sázku bych měl na ukázkou,
dál ať už promluví protokoly.
 2. Vilda byl známý lyžařský koumes,
trénoval pod lesem, měl už tam svou mez,
přesvědčen o svém lyžařském umu
vsadil se s kuchařem u láhve rumu,
že klidně naučí lyžovat Vaška,
stanovil si tak cíl velmi smělý,
možná vám připadá to jako fraška -
- Vašek byl divočák zdomácnělý.
 3. Posílil Vilda na výhru šance,
zhotovil sněžnice pro Vaška-kance,
a když měl přes den v kotelně topit,
vymýšlel vázání pro úchyt kopyt.
Za týden na kopec ved' Vilda kňoura,
lyže mu k paznehtům připevnil hned,
nic platná nebyla kňourovi vzpoura,
proti své vůli byl postrčen vpřed.
 4. O kousek níže právě v tu chvíli
přijížděl po cestě trabantík bílý,
v něm, značně lízlí, se vsedě-vkleče
vraceli myslivci z poslední leče,
vesele smáli se pomezi doušky,
že domů nepůjdou, pěli v triu,
ztichli tam sto metrů vod staré soušky,
mysleli, že už jsou v deliriu.
 5. Co se to řítí proti nim z Hamru,
Stenmark to nebude, ani Franz Klammerů,
kdo to kdy viděl na týhle trase,
na lyžích z kopce jet divoký prase?
Stojeden kilogram hmotnosti kňoura
srazil se s trabantam jak tvrdá pěst,
modřiny, boule a ve dveřích dřoura,
tak Vaškův poslední skončil se sjezd.
- R: Vilda sezval kamarády na vepřové hody,
soud mu určil osm tisíc na náhradu škody.